

231

1697. Ἐκθεσις μ. Φιλαδελφείας Μελετίου Τυπάλδου πρὸς τὸν Γενικὸν Προνοητὴν Θαλάσσης,

περὶ τῶν διαζυγίων ἐν Ἑπτανήσῳ, ἐν 358, σ. 176.

«... Διηγεκὲς τυγχάνει τὸ σκάνδαλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ τόπῳ εἰς τὰς διαλύσεις τῶν γάμων, μετ' εὐκολίας πολλῆς καὶ δι' αἰτίας ἐπουσιώδεις, τῶν ἐπισκόπων (καὶ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τούτων συντρεχόντων) δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ σκοπὸν κέρδους χρηματικοῦ ἐπιτρεπόντων τοῖς διαζευχθεῖσι νέας περὶ γάμον μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας, ἢ διάλυσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ συζεύξεως μετ' ἄλλον, πρᾶγμα ἀπαισιώτατον καὶ παρὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Κανονισμοὺς, ἀγνώστους, ὡς φαίνεται, τοῖς Ἑλλησιν, ἢ παραβιαζομένους ἐκ δολιότητος μᾶλλον καὶ ἐφαρμοζομένους χάριν τῆς αὐτῶν ἰδιωφελείας...».

232

1697. Διαταγὴ 7 Ἰαν., τοῦ ἐνετοῦ ἀρχιστρατήγου Κορνέρ,

ὅπως αἱ περὶ γάμου, κλπ. ὑποθέσεις ἐν Κερκύρᾳ ἐκδικάζωνται μόνον ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοπαπᾶ, ἐὰν δὲ τὸ ἐν τῶν διαμαχομένων μερῶν ἤθελεν ἐφεσιβάλλει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πολιτικὴν Ἀρχήν, ὥφειλεν αὕτη νὰ μὴ δέχεται τὴν ἔφεσιν, σεβομένη τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοπαπᾶ, ἀναφέρεται ἐν 276, σ. 105–106.

233

1698. Ἀπόφασις πΚ. Καλλινίκου,

«οἰκονομίας λόγοις... ἵνα μὴ... καιριωτέραν προξενήσῃ ζημίαν καὶ ὀλέθριον κίνδυνον... ἐπὶ μείζονι βλάβῃ, καιρῶν ἀνάγκαις ὑπέκοντες...» ἐπετράπη ὁ ἀνεψιὸς νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν ἐγγόνην τῆς γυναικὸς τοῦ θείου του. Ἐν 70, Β' σ. 396–397.

234

1698. Ἀπόφασις πΚ. Καλλινίκου,

περὶ μὴ λύσεως γάμου ἐκ πνευματικῆς συγγενείας, λόγῳ τοῦ ὅτι δύο σύζυγοι ἐγένοντο ἀνάδοχοι δύο τέκνων τοῦ αὐτοῦ, ἐν 70, Α' σ. 87–89.

(«... τί κωλύει, κατὰ τὴν ἐπικρατήσανσαν συνήθειαν, τοῦ ἀνδρὸς ἀποδημοῦντος, τοῦ τὸ πρωτογενὲς παιδίον... ἀναδεξαμένου, τὴν ἐκείνου γυναῖκα κληθῆναι τὸ μετ' ἐκεῖνο τούτοις τεχθὲν ἀναδέξασθαι;»).

235

1699. Συνθήκη τοῦ Κάρλοβιτς, τῆς 15 Ἰαν., μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας,

ἐξ 20 ἄρθρων, ἐν 436, Ι, σ. 182–193.